

Интервю на Ози с Mike Rutherford (Mike & The Mechanics, Genesis)

Mike Rutherford е роден на 2 октомври 1950 година в Гилфорд (Съри, Англия). Той е един от основателите на легендарната рок група Genesis и заедно с Tony Banks са единствените членове на формацията, които никога не са я напуснали. В началото се изявява като бас китарист и бек вокалист, но в последствие става основен соло китарист на групата. В продължение на повече от 40 години Rutherford, заедно с музиканти като Phil Collins, Tony Banks, Peter Gabriel, Steve Hackett и др., правят от Genesis една от най-продаваните групи за всички времена (в топ 30 с около 150 милиона продадени копия), повлияват на неизброимо количество музиканти и я превръщат в най-известния представител на прогресив рока в света. През 2007 година Genesis изнасят концерт в Рим пред 500 000 зрители, а през 2010-а членовете ѝ са въведени в Рокендрол залата на славата.

В средата на 80-те години на миналия век Mike Rutherford създава Mike & The Mechanics. В над 20-годишната си история групата записва множество хитове (предимно в поп-рок стилистиката), като "Silent Running (On Dangerous Ground)", "All I Need Is a Miracle", "Word of Mouth", "Over My Shoulder", "The Living Years", "Another Cup of Coffee" и др. Именно с Mike & The Mechanics Rutherford се представи за първи път пред българската публика. Това се случи на фестивала "Sofia Rocks - 2011", а малко преди да стъпи на сцената, той отдели време за единственото персонално интервю, което даде за българска медия.

Metal Katehizis: Здравей и добре дошъл в България. В края на 2010 година, след близо 6 годишна пауза, ти събра отново групата Mike & The Mechanics. От какво беше продиктувано това твое решение?

Mike Rutherford: Причините са много. Всъщност, ние не бяхме правили турне от около 10-12 години. Освен това аз лично много обичам да пиша песни. Mike & The Mechanics са група, за която композирам с голямо удоволствие. И вероятно това е главната причина за събирането ни отново.

През месец април тази година издадохте и нов албум - "The Road". Кажете ни няколко думи за него. Как би го описал ти?

Най-добрият начин да опиша този албум е чрез песента "Try to Save Me". Тя има точно това звучене, което искахме да постигнем. Това си е типичен албум на Mike & The Mechanics, но от своя страна той има своите малки разлики от предишните ни записи. Така или иначе звукът, който феновете на групата са свикнали да чуват, със сигурност присъства и тук.

Днес групата е в доста обновен състав. Как намери и привлече новите членове?

Това са хора, които просто дойдоха, за да пробват дали могат да бъдат част от групата. Andrew Roachford примерно е човек, за когото бях чувал, но не го познавах в детайли. Показа, че може да пише музика добре. След това към нас се присъедини и Tim Hower. Той дойде от театралните среди. С него ни запозна един продуцент. Трябва да кажа, че и с двамата нещата се получиха чудесно и те паснаха на групата и на стила ни.

След излизането на албума тръгнахте на европейско турне, което днес преминава и през София. Как върви турнето ви до този момент и как се приемат новите песни от феновете?

Щастлив съм да кажа, че новата ни музика се приема много добре от феновете. Освен това в момента звучим страхотно на живо. Имаме двама водещи вокалисти и именно това прави звученето ни по-добро и по-интересно.

Днес в София ще излезете на сцената заедно с групи като Slade, Saxon, Whitesnake и Judas Priest. Не е ли странна за теб тази комбинация и какво мислиш за тези групи?

Лично аз харесвам тази комбинация и смятам, че е сполучлива. Има различни по стил групи, а това е добре за феновете. Сега нещата са доста по-различни от преди няколко десетилетия. Когато аз прождах в музикалния бизнес, в Англия се слушаше само поп и отчасти рок музика. The Walker Brothers, Jimmy Hendrix, Engelbert Humperdinck и т.н. Днес нещата са доста по-различни и е хубаво, когато има разнообразие в стиловете и групите.

Твоят дебютен солов албум "Smallcreep's Day" от 1980 година се счита от феновете по-скоро за албум на Genesis, отколкото за твой самостоятелен (в него участие взима Anthony Phillips - основоположник и лидер в Genesis, а творбата е концептуална, с типичен за групата звук - бел. ред.). Бягството от клишето "Genesis" ли те накара да основеш Mike & The Mechanics през 1985-а?

От самото начало на Genesis всеки един от членовете на групата се е старал освен с участието си в нея, да се занимава и с някакви соло изяви. Правим един-два албума на Genesis, след което някой от нас издава соло албум. После отново се концентрирахме върху работата с основната ни група - тази, която ни свързваше като музиканти. Смятам, че правехме нещата по този начин, защото това ни помагаше да продължим напред. Когато работиш соло, за известно време си с различен барабанист, певец или клавирист. Правиш различна музика и различни песни. След което отново се срещаш със старите си приятели и пак правите заедно нов албум. Соло проектите наистина помагат за съществуването на група като Genesis.

Къде се намираше, когато разбра за смъртта на Paul Young (бивш вокалист на Mike & The Mechanics - бел. ред.) и как се почувства в този момент?

Намирах се в Англия. В момента, в който научих тази новина, изпаднах в шок. Аз и той бяхме много близки и си изкарвахме страхотно заедно. Стана ми много, много мъчно. Съвсем наскоро, по време на турнето ни, се видях с жена му в Манчестър, неговия роден град. Тя е наш фен. Беше една доста тъжна среща.

Може ли да ми кажеш твоята дефиниция за прогресив рок?

Никога не съм харесвал това определение - прогресив рок. По-скоро бих описал този тип музика като опит да бъдеш различен. Да правиш необичайни акорди и звуци. Да рисуваш различни картини по различен начин.

Ако нямаш нищо против, бих искал да ти задам и няколко въпроса, свързани с Genesis. Какво си спомняш от годините в Charterhouse School? (това е частното привилегировано училище, в което 16-годишните Mike Rutherford, Peter Gabriel, Tony Banks и Anthony Phillips учат и сформират Genesis - бел. ред.) Поддържаш ли връзка с Jonathan King? (техен съученик от същото училище и първи продуцент, който държи правата върху първия албум на групата и го преиздава почти всяка година през последния четвърт век - бел. ред.)

Не, не поддържаме връзка. Всъщност, ако не се лъжа, той в момента е в затвора. Що се отнася до Charterhouse School, там не бях ходил много, много отдавна. Преди няколко седмици, отново покрай турнето ни, ми се отдаде случай да мина оттам. Точно по същото време се честваха 400 години от създаването на училището. Изпълних няколко песни с училищната група. Беше забавно и си изкарахме страхотно.

Един от най-големите комерсиални успехи на Genesis, албумът "Invisible Touch" от 1986 година, е почти изцяло твое дело (това са думи на Phil Collins - бел. ред.). Какво мислиш за тази творба днес, четвърт век по-късно, и как ще отговориш на онази част от феновете на групата, които все още не могат да ви простят резкия музикален завой от 80-те години?

Не бих казал, че това е точно така. Всеки албум малко или много променя музиката и лицето на дадена група. Според мен в този албум промените не са чак толкова големи. Във всеки един от първите ни записи има дълги песни - по 15 или 25 минути. В "Invisible Touch" има цели две такива композиции. Това са неща, които феновете явно са забравили. Проблемът според мен идва от навлизането на музиката в MTV. Тогава песните бяха много строго профилирани. И като времетраене, и като стил. Но когато изпълнявахме албума на живо, композиция като "Domino", която е дълга над 10 минути, се приемаше еднакво добре, също както "Invisible Touch", която по това време пускаха по радиото и телевизията.

Би ли описал с няколко думи Peter Gabriel, Phil Collins, Tony Banks и Steve Hackett. Що за хора и музиканти са те в очите на Mike Rutherford?

За Peter Gabriel мога да кажа, че не съществуват бариери. Много е настоятелен, в добрия смисъл на думата. Прави нещо, докато го постигне - никога не се отказва. Phil Collins е прекрасен музикант. От една страна е типичният барабанист, но от друга, аз бих го наредил сред най-добрите барабанисти в света изобщо. Страхотен вокалист. С него винаги съм си прекарвал времето чудесно, а друго негово положително качество е това, че той записва в студиото страшно бързо. Което е много добре. С Tony Banks правим заедно звука на Genesis - той е изключителен музикант. Steve Hackett е прекрасен китарист и според мен той е най-добрият музикант в Genesis.

Ти си един от създателите на Genesis. Има ли нещо в цялата история на групата, която е повече от 40 години, за което да съжеляваш? Нещо, което ако можеше, щеше да промениш?

Не бих казал... Случва се, когато чуя дадена песен много години след като сме я записали, да реша, че бих променил нещо в нея. Когато мине период от 5-10 години виждаш къде точно си сгрешил или къде точно си можел да направиш нещата по-добре. Но когато записваш тези композиции, ти реално даваш максимума от себе си.

През 2010 година Genesis бяха приети в Рокендрол залата на славата. Как се почувства тогава и защо Peter Gabriel не присъстваше на церемонията?

Същата вечер той имаше концерт. Това е причината да отсъства. Аз лично се почувствах доста добре на тази церемония. Такъв тип събития се приемат различно, в зависимост от това дали си американец или англичанин. За американците това е нещо наистина велико. Те биха казали: "Уау! Страхотно е!!!" Англичаните приемат подобни неща доста по-тихо и скромно. Но наистина събитието беше чудесно.

За теб лично въвеждането в Рокендрол залата на славата и това, че през 2007 година свирихте пред 500 000 човека на "Circus Maximus" в Рим ли са връхните точка в кариерата на Genesis?

Не съм се замислял по този въпрос, но трябва да кажа, че концертът в Рим беше наистина доста сериозен връх в нашата кариера. Един много специален момент за нас. Така или иначе в цялата история на групата имаше много на брой специални моменти и ми е доста трудно да избирам измежду всичките тях

Знаеш ли, че ти си третият член на Genesis, който идва в България при странни обстоятелства? Първо беше Peter Gabriel с невероятното си шоу от турнето "Still Growing Up", който съвсем изненадващо включи София в тур разписанието си. Миналата година имаме ново странно посещение. Steve Hackett дойде с приятелите си от унгарската формация Djabe за участие в джаз фестивал. И накрая се появяваш ти с Mike & The Mechanics, за участие в хеви метъл фестивал. Да очакваме ли ново събиране на Genesis в София?

Планове за подобно нещо към настоящия момент няма, но аз никога не казвам "никога". Така че - никой не знае какво и къде ще се случи в бъдещето.

В България има много фенове на Genesis. Голяма част от тях ще присъстват на концерта на Mike & The Mechanics тази вечер, но повечето от тях не са имали възможността да видят на живо Genesis. Твърде вероятно е никога да нямат този шанс. Можеш ли да кажеш няколко думи специално за тях?

Искам да поздравя феновете на Genesis и Mike & The Mechanics в България. Искрено съжалявам, че ние никога не успяхме да дойдем тук. Ако трябва да съм честен, в онези години групите не идваха често в тази част на света. Не беше толкова лесно. Сега нещата са различни и вече всеки изпълнител изнася концерти тук. Радвам се, че Mike & The Mechanics ще се видят със своите български фенове тази вечер и се надявам да си изкараме страхотно заедно. Ние със сигурност се забавляваме много, когато сме на сцената. Групата ни в момента е в чудесна форма, звучи доста добре и е възможно да дойдем отново тук още следващата година, когато отново ще сме на турне.

